

השבת Le

רבי נתמן מברסלב

בס"ד
עלון מספר התקני"ח
נא לא לקרוא
בזמן התפילה

לזכרון נצח מורינו ר' ישראל בער אודסר בן ר' אייזיק שלמה, זצ"ל

למחיה שלחני אלקים לפניכם וכו', וכמו שכתוב ואתם חשבתם לרעה אלקים חשבה לטובה למען עשה כיום הזה להחיות עם רב.

ואיתא בספרים על זה אשריהם בעלי תשובה כי למחיה שלחם אלקים וכו' ולטהר המקומות אשר נפוצו שם לקרב ניצוצי קדשה למקומם וכו' שכל זה בחינת ירידה תכלית העליה בחינה שנתהפך הכל לטוב לששון ושמחה. ועל כן דייקא בחינת יוסף יכול להלהיב את הלב לה' יתברך... (לקוטי הלכות - הלכות הודאה ו' - ל"ב):

(ספר אבי הנחל ב' - מכתב ל"ג, המשך)

מפתח ... מי שרוצה לקרב רשעים ומחזקים ביותר לה' יתברך יש עליו סכנות גדולות מאד בלי שעור, וצריך לזה כמה תחבולות בלי שעור עד שיזכה לפעל פעתו בשלמות.

אותן הרחוקים והגרוועים ביותר שכבר הזקינו ברשעתם ונתעבו ונתגשמו מאד, אסור לעסק בתקונם מי שאין כחו חזק וגדול ביותר כי יוכלו להזיק לו מאד, רק הצדיק האמת שהוא הרבי והמנהיג האמת של כל הדורות, שכחו אביר וחזק מאד מאד יכול לתקנם ולהעלותם ולהביאם אל התכלית הטוב. כי זה הצדיק מקשר את עצמו אפילו עם הפחות שבפחותים והקל שבקלים, ומלקט ומברר ומעלה ומקבץ הנקדות טובות שיש בהם, מכל אחד, ומוציא זכות וטוב אפילו ברשע גמור, כי יש אלקות אפילו בדיוטא התחתונה, ועל-ידי זה מעלה הכל לכף זכות באמת ומתקנו ומחזירו בתשובה.

עיקר עסק הצדיק האמתי הוא לקרב הרחוקים מאד, על-כן עיקר סמיכתנו הוא רק על הצדיק הגדול היודע לעסק בזה כראוי.

אי אפשר לידע ולהודיע ולהגדיל שם ה' כי אם על ידי הצדיק האמת.

על-ידי הצדיק באים הרחוקים מאד ומתקרבים לה' יתברך ועל-ידי זה נתרום ונתעלה כבודו יתברך, כי זה עיקר כבודו - שהרחוקים ביותר יתקרבו אליו.

על-ידי התורת חסד של הצדיק החכם האמת באים הרחוקים מאד ומתקרבים לה' יתברך.

החכמים בחכמות חיזוניות, כל חכמתם היא רק מחמת תאוות ומחמת רבי תאוות בכל התאוות ובפרט בתאוות ממון, מחמת זה אינם רוצים להודות על האמת על גדל נפלאות אמתת החכמה של הצדיק האמת. וכן הוא בכל החכמים ואפילו הכשרים קצת שלא קדשו את עצמן עדיין בשלמות ואינם רוצים להכניע עצמן לחכם האמת, שכל סברותיהם וחכמותיהם בעינין ההתנגדות והמחלקת על צדיק האמת, הכל נמשך מחמת תאוות, מחמת שלא זככו עצמם מכל התאוות ובפרט תאוות ממון כבוד.

אנו שומעים ורואים שהכל חפצים ומתגעגעים לקדשת ישראל סבא, ובפנימיות לבבם הכל צועקין במר נפש מאד על גדל התרחקותם מהתכלית הנצחי, אך הם כצפרים האחוזות בפת, והשטף מים רבים של כל התאוות והמדדות הרעות ובפרט טרדת הממון, הולך ומתגבר בכל עת, ואם נתחיל לומר אלו וכו' דיינו דיינו, לא יספיקו כל ימינו להודות לה' יתברך על אחת מני אלף אלפי אלפים ורבי רבבות פעמים הטובות וכו' שעשה עמנו בימינו אלה. מה נדבר והוא אמר ועשה כחסדו כטובו כרחמינו כנפלאותיו, לא כחטאינו עשה לנו. אשרינו מה טוב חלקנו. **המזכירו לטוב תמיד ומעתייר לשלומם והצלחתם, ישאל דב אויעסר**

(ספר ימי מוהרני"ת חלק ב' - סימנים צב-צד)

סיפור ... אחר כך בלילה בה אצלנו איש אחד שהוא חון באיזה בית הכנסת שם, שמו רבי יעקב והוא יכול קצת לדבר בלשונו. וגם ביום דבר עמנו קצת מדי עברו לפנינו:

... והנה בכל יום שלישי ורביעי עסקנו בעניין מכירת הספרים והיינו הולכים ושבים מהוסקיע לגאליטא ומשם לכאן וכל עיקר כוונתי היה בכדי למצוא קונים על ספרי רבנו

עשת וישע **וישב יעקב בארץ מגורי אביו...** (ל"א)

זה וישב יעקב בארץ מגורי אביו וכו' אלה תלדות יעקב יוסף וכו'. ודרשו רבותינו ז"ל במדרש רבה מגורי אביו לשון גרים שהיה יעקב מגיר גרים. ואיתא בדבריו ז"ל בסימן רכ"ח שזהו בחינת מה שאמרו רבותינו ז"ל בקש יעקב לישב בשלוח קפץ עליו רגזו של יוסף, כי זה שעוסק לגיר גרים בהכרח שיהיו לו יסורים ומחלקת וכו'. וכן הוא בכל אדם שאלו הגרים ובעלי תשובה הרוצים לשוב אל ה' על ידי הצדיק בהכרח שיהיה עליהם גם כן כמה מיני מחלקת ויסורים והתגרות וכו' בכל פעם כי אי אפשר להתקרב באמת לה' יתברך כי אם על ידי זה כמבאר בדברינו הרבה בזה. וכמו שכתוב בסימן ע"ב שהוא להתחזק בכל פעם כנגד היצר הרע וכו' עין שם.

ועל כן על כל אחד ואחד מישראל הרוצה לשוב לה' יתברך נאמר בקש יעקב לישב בשלוח קפץ עליו וכו'. והתיקון לכל זה הוא בחינת יוסף בעצמו, בחינת **אלה תלדות יעקב יוסף**, ופירש רש"י הפשתני הזה נכנסו גמלו טעונים פשתן, הפחמי תמה: אנה יכנס כל הפשתן הזה, היה פקח אחד השיב לו: ניצוץ אחד יוצא ממפוח שלך ששורף כל הפשתן כך וכו', והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש ניצוץ יוצא מיוסף שמכלה ושורף הכל. כי יעקב ראה כל האלופים הכתובים למעלה תמה וכו' מה כתיב

למטה אלה תלדות יעקב יוסף וכו' ניצוץ אחד וכו'. וכן פירש רש"י בפסוק ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר שלחני וכו', ופירש רש"י משנולד שטנו של עשו וכו' אש בלא להבה אינו שולט וכו', היינו כי יוסף הוא בחינת הצדיק האמת שיכול לשמח את לב כל אחד מישראל ולהפך היגון ואנחה לשמחה, שעל ידי זה מלהיב את לב ישראל לה' יתברך וכמו שכתוב בסימן ט' בלקוטי תנינא כי הצדיק הוא בחינת איש אשר רוח בו שמנשב העפרוריות שהוא בחינת עצבות מלב איש הישראלי כדי שיוכל להתלהב לה' יתברך וכו' עין שם.

זהו בחינת יוסף שנאמר בו **הנמצא כזה איש אשר רוח אלקים בו**, כי יוסף הוא בחינת הצדיק שיכול לירד לתוך כל היכלי

התמורות ולהוציא כל הנפשות משם כל אחד ואחד מעמק נפילתו כל מי שרוצה להתאחו בו, כי בודאי מי שאינו רוצה כלל מכל שכן כשחולק וכו', בודאי אי אפשר לעזר לו ועליו נאמר באזני כסיל אל תדבר כי יבוז לשכל מליך, אבל כל מי שחס על נפשו עדין וחפץ בחיים אף על פי שנפל כמו שנפל יכול הצדיק בחינת יוסף להוציאו משם, כי יוסף ירד לכל היכלי התמורות בבחינת לעבד נמכר יוסף, עבדות בחינת עצבות כמובא במקום אחר שנמשך מזהמת הנחש שהוא בחינת חס שממנו יצא מצרים שנתקלל עבד עבדים יהיה וכו' כמובא, ויוסף עבר בכל זה, והיה לו נסיונות עצומים בתאוה זאת שנמשך מעצבות והיה בבית האסורים כמה שנים, ועל ידי זה עבר בכל בחינות היכלי התמורות ויצא מהם בשלום, אף גם זכה לתוספת קדשה עצומה על ידי זה שזהו בחינת יוסף בחינת ישמע חכם ויוסף לקח. ועל כן יש לו כח להפך הכל לטובה להפך היגון ואנחה לשמחה, שזהו בחינת מה שהתנבאה רחל כאשר נולד יוסף ואמרה **אסף אלקים את חרפתי**, כי על ידי בחינת יוסף הצדיק שיכול לעבד בכל היכלי התמורות ולצאת משם בשלום על ידי זה יתבטלו כל החרפות הבאין משם, ואחר כך קראה שמו יוסף לאמר **יוסף ה' לי בן אחר**, היינו שאמרה שלא די שעל ידו יתבטלו החרפות בחינת אסף אלקים את חרפתי, אף גם יהיה לו כח להפך החרפות לכבוד להפך היגון ואנחה לשמחה שזהו בחינת יוסף ה' לי בן אחר, בחינת מעשים טובים המשמחים הלב בחינת בן חכם ישמח אב, כי עיקר תולדותיהן של צדיקים הם מעשים טובים, היינו שדייקא על ידי החרפות וכו' יוסף בן אחר שהוא הולדה דקדשה להוסיף להוליד על ידי זה דייקא שמחה טובה בבחינת התהפכות היגון ואנחה לשמחה, שכל זה בחינת יוסף כמו שכתוב

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"מ ב, טו)
טוב להגיד ולשיר נ נח נחמ נחמן מאומן לזכות לכל הישועות

זכרנו לברכה, ולא זכיתי למצוא קונים על ספרי רבנו זכרנו לברכה עד יום רביעי בבקר, שמכרתי ששה ספרי לקוטי מוהר"ן הגדולים ובלילה השיך ליום רביעי היה לנו לינת לילה אצל הישיבה:

© ... והנה סמוך ליום רביעי, נזכרתי שכבר עברו שלשה ימים ועדין לא הייתי בבית הקונסליר (קונסוליא) אודות הבילעט (כרטיס) שהניחו הקפיטאן שלנו שם וצוה לנו שנלך לשם לקבלו ולהחליפו שם ועדין לא היינו בבית הקונסליר אודות הבילעט, ועל כן ביום רביעי נזדרזנו אחר התפלה, ונסענו לגאליטע ונסענו עמי על ספינה אחת אלו האנשים שקנו בבקר ספרים אצלנו כי רצו לקנות אצלי עוד ספרים אחרים.

ומדי עברנו על הים דברנו דברי תורה וספרו לי איזה דבר- תורה שאותיות אמצעיים שבתוך תבת יעקב (כזה י'וד עיון קו"ף בית) עולה לב ובתחילה שאלו אותי אימתי יבוא משיח השבתי להם שזה נעלם מעין כל חי כי הוא קץ הפלאות וכמו שאמר דניאל סתם הדברים וחתם ואפילו השם יתברך בעצמו מלבה לפומה לא גלי, כמו שכתוב בתקונים ללבי גליתי ולא יברי לא גליתי והתחילו לעס'ק עמי בעניין פירוש דברים אלו ללבי גליתי וכו' והשבתי להם כי יש צדיקים שנקראים בחינת לב, ולהם גלה השם יתברך קץ הפלאות, אבל יש צדיקים שנקראים בחינת אברים ולהם לא גלה אחר כך אמרו לי מי נקרא לב ואז הודיעו לי עניין הנזכר לעיל מעניין יעקב כנזכר לעיל אחר כך גליתי להם עניין הנפלא שגלה רבנו זכרנו לברכה על פסוק כי לא תשכח מפי זרעו שהוא סופי תבות י"ו ח"א י"י וכו' כנדפס בתחלת ספר לקוטי מוהר"ן, והוטב בעינייהם מאד גם אמרתי להם מעניין ואלה שמות וכו' שהוא סופי תבות "תהלים תשובה" (לקוטי תנינא ע"ג) ולא יכלתי לומר להם כל העניין, מחמת שאינם מבינים בלשון הקדש שלנו וכל זה היה בעינינו לפלא גדול וישועת ה' נפלא ונורא, שזכיתי בסטנבול לדבר מתורתו של רבנו זכרנו לברכה, ולמכר שם ספריו הקדושים שהם אתחלתא דגא'לה וכו'.

ישיבה

(ר' ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)
 ...אתם כולכם לא

יודעים מה זה ברסלב? כל הילדים וכל הלומדים הראו באצבע "הנה הוא ברסלב, הנה ברסלב", אני נסעתי לירושלים, עיר התורה, וכולם אמרו: "אה, הנה ברסלב". רב נפתלי כהן, היה לו מחלה קשה מאד, מחלה מדבקת. רב נפתלי לא רצה רופא, והאישה, השכנים אמרו: "מה? הוא, הוא יש לו חום גדול, הוא לא יודע איפה הוא, תביא רופא", היא הלכה והביאה רופא, הרופא בא לרב נפתלי, אז הוא אמר לו: "מלאך המוות, צא מהבית שלי, צא", והוא נתרומם והראה לו איפה הדלת, אז הרופא היה בכעס גדול, הוא אמר לאישתו: "מה זה? אני כבר רופא שנים, ולא שמעתי [מאף אחד] דיבור הזה", אז היא אמרה לו: "הוא, יש לו חום גדול, הוא לא יודע מה הוא מדבר"...

...כל דברי רבנו הקדוש הם כלליות חיותנו, הוא החיים שלנו, לא אני אומר את זה, רבנו ורבי נתן, הם אמרו לנו טיפה מן הים, איך שאנחנו כולנו תלויים הכל ברבנו, כל התיקון שלנו וכל החיים שלנו, העיקר הוא רבנו, ואני הייתי הגרוע מכולם, אני הייתי פשוט, איש פשוט וגרוע מכולם, הרב אלפנדי היה גר בצפת, הוא בא לטבריה לטבול ביחמי טבריה, אני ירדתי מהישיבה, ואמרתי לרב אלפנדי: "אני יש לי בקשה ממך, אני רוצה לשמש אותך", הוא היה גאון עולמי, הוא היה לו דיבור, וגיבור כזה, הוא שמע איך שאני אומר "ליקוטי תפילות", אז אחר כך הלכתי לחדר שלו ואמרתי לו: "מה אתה רוצה? מה אתה צריך? הוא אמר: "אני רוצה לשמש אותך, זה אני רוצה", הוא היה זקן גדול והוא היה גיבור מאד, הוא לא שאל לכל הרבנים, הוא אמר לי: "אני שמעתי על רבי נחמן, שמעתי גדולות, שהוא גאון גדול, אבל מה שאני שומע ממך, לא ידעתי מזה כלום, עכשיו אני רוצה לשמש אותך", הוא היה שכן שלי בצפת. התחתנתי בצפת, ואני נולדתי בטבריה וגרתי בטבריה, כל טבריה בכו עלי, האבא שלי והאימא, אי אפשר להיות חסיד לא ברסלב? מה זה? אנחנו לא רוצים ברסלב", וככה היה כל הלומדים וכולם היה: "ברסלב, ברסלב, ברסלב", אני, אני הייתי למטה מכולם, לא היה לי שום מוח שום שכל... לא דיבור ולא... ורבנו הקדוש כותב לי "תלמידי היקר"...

...רואים כשנפלים בתאוות, זה הכל שלא זכו, שלא קיבלו מרבנו הקדוש הרפואה, הדבר העיקרי שהוא מציל אותנו, התפילה והתבודדות, כל העולם רחוקים מזה, ואנחנו גם כן רחוקים, צריכים למסור נפשנו על זה, לקיים את זה, זה העיקר שבכל העיקרים, זה כל העולם רחוקים

מזה, רחוקים מתפילה, ועוד רחוקים מכל התורה, מכל המצוות...
 ...זהו התכלית, זהו החיים, יש בהמות שהולכים על ארבע רגלים, ויש בהמות שהולכים על שתי רגלים, בעולם מסתובבים בהמות על שני רגלים ומדברים גם כן...

...ולהאמין שהשם יתברך שומע כל תפילה, אפילו רצון טוב שיש לנו, השם יתברך יודע הכל ועוזר, ועוזר לנו ורוצה לעזור לנו, רק העיקר מה שאנחנו רחוקים מן האמונה ומן האמת, אנחנו עם יהודי, אנחנו קיבלנו התורה ואנחנו עם התורה, עם השם, ואנחנו כל חיותנו בתורה והמצוות, זה כל החיות...

(עצות המבוארות - חנוכה, ג')

עצות ותפילות

ימי חֲנֻכָּה הם ימי הלל והודאה לה' יתברך, היינו שבימים אלו ראוי להתבונן בנסים ובנפלאות שעשה ה' יתברך עם אבותינו בימים ההם והצילם משונאיהם. ועל נסים אלו יש להודות ולהלל, ולהאמין שה' יתברך עושה נסים ונפלאות לישראל בכל דור ודור ומצילנו משונאיו תמיד, כמבאר בדברי חכמינו זכרונם לברכה (בהגדה של פסח): "בכל דור ודור עומדים עלינו לכלותנו, והקדוש-ברוך-הוא מצילנו מידם". וכן צריך כל אדם לדעת שה' יתברך עושה עמו בכל יום ויום נסים ונפלאות, הן בבריאות הן בפרנסה, כמבאר בשמנה עשרה: "על נסיד שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וכו'", ובפרט ברוחניות, שה' יתברך מסייע להתחזק באמונה וביראת ה' וקיום התורה.

אבל מחמת חסרון בשלמות האמונה, אינו מרגיש ואינו רואה את הנסים והנפלאות שה' יתברך עושה עם כל אדם בפרטיות. על כן צריך כל אדם להתחזק באמונה כראוי, ולהתבונן באמת בנסים ובחסדים שה' יתברך עושה עמו בכל יום ויום, ובעבור זאת להודות לו ולהלל. וזה עיקר תענוג עולם הבא. היינו שכמו שעיקר תענוג עולם הבא הוא להכיר בגדלות ה' יתברך, כן על ידי האמונה בהשגחה פרטית, ועל ידי הכרה בנסים וחסדים שה' יתברך עושה, ועל ידי ההלל וההודאה לשמו הגדול, מכירים בגדלותו. ועל ידי זה זוכה לתפילה אמתית וללמד לשמה, ללא שקר, שלא לשם כבוד, ממון וכיוצא באלה, רק לשם שמים באמת, וזוכה להתקרב לרב אמת. גם זוכה לשדוכים אמתיים בגשמיות וברוחניות, וזוכה לשלמות הדבור, היינו לדבר רק דבורי קִדְשָׁה ואמת, וניצול מדבורי שקר ודברים בטלים וכו'.

ואזי זוכה להמשיך קִדְשֵׁת השבת ושמחתה לששת ימי המעשה, כמבאר באות "אמת ואמונה" סעיף מ'. ועל ידי זה נתגלה אחדותו הפשוט יתברך. היינו שזוכה להרגיש ולהאמין שכל השנויים העוברים על כל אדם, הכל נעשה בהשגחתו הפרטית יתברך, המִכְנֶה "אחד הפשוט יתברך". לכל התקונים המבארים בסעיף זה, זוכים על ידי קיום מצוות הדלקת נר חֲנֻכָּה באמונה פשוטה כראוי, וביראה ואהבה ראויים. גם על ידי ההודאה וההלל לה' יתברך על הנסים ועל הנפלאות שעשה לאבותינו בימי חֲנֻכָּה, שהושיעם משונאיהם, ועל ידי ההכרה בנסים והחסדים שה' יתברך עושה עם כל אדם בפרטיות בכל יום. אשרי האיש שזוכה לקיים מצוות הדלקת נר חֲנֻכָּה ומצוות הלל והודאה באמונה פשוטה ותמימה, בדחילו ורחימו כראוי, וזוכה לתקונים אלו, היינו למידות הטובות המבארות בסעיף זה (עצות המבוארות - חנוכה, ג).

... וזכנו לקיים מצוות הדלקת נר חֲנֻכָּה כראוי, בכל פרטיה ודקדוקיה וכוונותיה ותרתי"ג מצוות התלוים בה, ולקיים כל המצוות של חֲנֻכָּה בשמחה גדולה, להודות לך ולברכך ולומר הלל שלם בשמחה וחדוה רבה ובהתעוררות גדול בקִדְשָׁה ובטהרה גדולה. כי ברחמך הרבים קבעת לנו שמונת ימי חֲנֻכָּה, להודות ולהלל לשמך הגדול שהם שעשוע עולם הבא. זכנו ברחמך הרבים לקיים מצוותיך באמת, עד שנוכה להמשיך עלינו באמת שעשוע עולם הבא תמיד, שהוא הודאה לשמך הגדול והקדוש, ובפרט בימי חֲנֻכָּה הקדושים שהם ימי הודאה, עד שנוכה להתקרב אליך באמת, ולדעת ולהכיר אותך ולהודות לך ולברכך סלה באמת לעולם כי טוב, כמו שכתוב: הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו, ונוכה להמשיך הקִדְשָׁה של שבת לששת ימי החול, עד שנוכה להיות בשמחה תמיד כרוצנך הטוב באמת... (לקוטי תפילות ב' - מתוך תפילה ב')

אור

מערכת 054-8484486 / 054-8429006
 מכתבים ת.ד. 220 כוכב יעקב 90622
 תרומות בבנק הדואר מס' 89-2255-7
 שידורים 02-5824048 (13:00-15:00)
 אימייל Shabat.Breslev@gmail.com
 ארכיון www.nanach.org/parsha

